

Nr 163.

Av fröken **Hesselgren**, om avstående av viss del av allmänna arvsfonden tillfallen kvarlåtenskap efter fröken Alma Rudelius.

Den 25 januari 1929 avled i Gränna fröken Alma Rudelius utan att efterlämna andra arvingar än allmänna arvsfonden.

Under åberopande av ömmande ekonomiska omständigheter anhöll en den avlidnas kusin, fru Ellen Macintosh, född Mozart, född den 5 november 1857, hos Kungl. Maj:t, att åtgärder måtte vidtagas för arvets avstående till henne. Behållningen i den avlidnas bo utgjorde enligt den förrättade bouppteckningen omkring 50,000 kronor. Fru Macintoshs ansökning tillstyrktes bl. a. av länsstyrelsen i Uppsala län, som verkställt utredningen angående sökandens ekonomiska förhållanden samt av kammaradvokatfiskalsämbetet, vilket föreslog, att sökanden skulle beredas viss livränta av dödsboets medel. Emellertid förklarade Kungl. Maj:t i beslut den 2 oktober, att ansökningen icke föranledde någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Då emellertid olika omständigheter synas mig tala för, att sökanden borde av de arv-fallna medlen beredas understöd i någon form, får jag härmed anhålla,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter fröken Alma Rudelius måtte avstås vad som åtgår för beredande åt fru Ellen Macintosh av en emot avkastningen av hennes arvsandel enligt äldre lag svarande livränta.

Stockholm den 22 januari 1932.

Kerstin Hesselgren.

Avskrift av avskrift.

Undertecknade, som känna fru Ellen Macintoshs, född Mozart, personliga förhållanden, intyga härmed på heder och samvete, att fru Macintosh för sin utkomst är uteslutande hänvisad till den inkomst hon kan förvärva genom eget arbete, som för närvarande består i givandet av lektioner i engelska språket. På grund av hennes höga ålder anse vi otroligt, att fru Macintosh under alltför lång framtid skall kunna nöjaktigt fullfölja detta arbete, så att hon därigenom kan beredas nödig bärgning. Då vi väl känna fru Macintosh personligen, kunna vi, sedan fråga uppstått

om avstående till fru Macintosh av arv efter hennes kusin fröken Alma Rudelius, härmed såsom vår uppfattning uttala, att fru Macintosh är väl värd den uppmuntran, att, sedan hon hittills med framgång energiskt genom skicklig verksamhet till språkundervisningens fromma försörjt sig, nu vid ålderdomens annalkande kunna utan bekymmer se framtiden an, varför vi för vår del synnerligen varmt tillstyrka att ifrågavarande arv, som enligt vad vi hava oss bekant uppgår till c:a 50,000 kronor, avstås till fru Macintosh.

Uppsala den 5 juni 1929.

Oscar Kollberg,

Ella Ekelund.

Jägmästare, skogsförv. vid Uppsala universitet.

Gösta Holdo,

Tjänsteman vid Uplands ensk. bank, Uppsala.

Avskrift av avskrift.

Fru Ellen Macintosh är av mig personligen känd sedan år 1927. Mig veterligt äger hon ingen förmögenhet utan är för sin utkomst hänvisad till givandet av privatlektioner i engelska språket. På grund av hennes höga ålder är det föga sannolikt, att hon under någon längre följd av år skall kunna nöjaktigt fullfölja detta arbete och därigenom bereda sig nöjaktig bärning. Så som jag haft anledning uppfatta hennes ekonomiska ställning, ter sig därför framtiden synnerligen bekymmersam i ekonomiskt hänseende. Jag kan därför ej annat än varmt tillstyrka ett avstående till henne av det arv efter fröken Alma Rudelius, vartill hon enligt förut gällande arvslagar anser sig berättigad.

Uppsala den 5 juni 1929.

Ivar Thorling,

Professor.

Avskrift av avskrift.

Fru Ellen Macintosh är av mig såväl personligen som genom vänners vänner sedan några år tillbaka känd, och har jag fått under denna bekantskap den bestämda uppfattningen, att hon icke äger någon förmögenhet utan tvärt om har ganska svårt att draga sig fram, såvitt mig från olika håll kommit till kännedom, *uteslutande* för sin utkomst hänvisad till vad hon såsom lektionsgivarinna i engelska språket kan förtjäna. Då på grund av hennes ålder denna förvärvskälla, liksom förvärvsarbete överhuvud, allt mera begränsat kan stå henne till buds, ter sig framtiden för henne ganska mörk. Och får jag därför synnerligen varmt tillstyrka, att det arv efter framlidna fröken Alma Rudelius, vartill hon enligt förut gällande arvslagar skulle vara berättigad, bleve till henne avstått. Det bleve på samma gång en uppmuntran och ett erkännande för det nyttiga och skickliga arbete till språkundervisningens fromma, som hon med ganska liten egen favör under många år utfört.

Uppsala den 6 juni 1929.

Gustaf Lizell,

Professor. Domprost.